

Протокол

№

гр. София, 28.11.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 28.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11299** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11:40 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Х. Т. И. – редовно призован чрез пълномощника си адв. С. И., не се явява. За него се явява АДВ. И..

ОТВЕТНИКЪТ - ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ (ГД „ИН“) – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, не се явява, не се представлява.

От юрк. Д. М. – процесуален представител на ответника е постъпила Молба, с която уведомява съда, че поради служебна ангажираност не може да се яви лично в днешното съдебно заседание. Не възразява да бъде даден ход на делото и делото да бъде разгледано в нейно отсъствие.

Изразява становище по основателността на исковата молба като заявява, че оспорва същата. Поддържа аргументите, изложени в писмения отговор. Прави искане да бъдат приобщени като доказателства по делото представените копия на документи от адм. дело № 4765/2022 г. по описа на АССТГ, 69-и състав.

Заявява, че няма други доказателствени искания. Не възразява да се даде ход на делото по същество. Моли исковата молба да бъде отхвърлена като неоснователна.

СГП – редовно уведомена, се представлява от ПРОКУРОР В..

АДВ. И. и ПРОКУРОРЪТ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

АДВ. И.: Не съм получил документите, госпожо председател, но аз се запознах, понеже имах друго дело в Административен съд и се запознах с документите, представени от ГДИН. Не са ми изпратени на електронната поща, но се запознах с тях, подписал съм се в картоната, че съм се запознал. Тъй като имах друго административно дело в сградата на съда и се запознах тук на място с молбата и с документите. Сложили сте резолюция, че следва да ми бъдат изпратени документите, но не са ми изпратени.

СЪДЪТ ПРЕДЯВИ на адв. И., приложено на л. 268 от делото съпроводително писмо, удостоверяващо изпращане по електронна поща на 15.11.2023 г. в 09:09 ч., с отбелязване на електронната поща, на адресата [\[електронна поща\]](#) и прикачени към писмото - призовка и сканирани документи.

АДВ. И.: Така както виждам от писмото, електронната ми поща не е обърквана, но може да са отишли в някоя от другите папки. Така или иначе потвърждавам, че съм се запознал с тези документи.

По тези документи, които се представят от ГДИН считам, че те са неотносими към предмета на спора. Дали ищецът е лекуван правилно или неправилно няма никакво отношение към настоящото дело. Друг е въпросът, че спорове за съответно на състоянието лечение не се решават с административни преписки и проверки на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, а от съд и точно от съд, какъвто е настоящият АССГ. Тези документи бяха представени по адм. дело № 2755/2022 г. на АССГ. Те бяха отхвърлени като относими към предмета на спора точно със същите аргументи. С тях ГДИН се опитваха да докажат, че всъщност ищецът е бил лекуван правилно. Отново обобщавам, че тези документи нямат отношение към предмета на спора, който е за дискриминация.

Съществува административна практика на ГД „ИН“, която е дискриминационна, а именно: лица, инвалиди, които имат външни увреждания, блокирани крайници и други подобни, заради които се придвижват с инвалидни колички, да бъдат настанявани на нисък етаж в сградата на затвора. Обратното – други инвалиди, какъвто е ищецът, които също имат функционален дефицит при придвижването, но в случая причинен от белодробно увреждане, с установена 80% неработоспособност, с 6 бр. последователни Експертни решения на ТЕЛК, приложени по делото – се третират дискриминационно и не се настаняват на съответен на това им състояние по-нисък етаж. Естествено, това е неправилно, тъй като без значение е дали едно увреждане е вътрешно или външно, след като предизвиква проблеми в придвижването и налага достъпна среда, такава трябва да се осигури.

Точно затова, понеже не беше осигурена такава достъпна среда на ищеца по време на изтърпяване на наказанието му, по дело № 1261/2022 г. на АССГ, тричленен състав, което е влязло в сила, ГД „ИН“ беше осъдена от доверителя ми. То е влязло в сила,

следователно въпросът дали е имал нужда от такава достъпна среда или не, е решен със сила на пресъдено нещо и е безспорен. АССГ трябва да пресече тази дискриминационна практика, прилагана от ГДИН, понеже тя създава неадекватни условия на изтърпяване на наказанията в българските затвори, включително и в С., където пребивават не малко лица с различни по вид и тежест подобни различни увреждания. Някои от тях са с артрити – не могат да се придвижват, поради съответните ставни дефекти. Други са със сърдечно съдови заболявания, трети са с диабет, който води до невропатия, тоест, болки в крайниците и пак невъзможност за придвижване. Всички тези лица, нямат външно изяви увреждания и въпреки това, изпитват трудности при придвижването. Затова има правило инвалидите в затвора да бъдат третирано различно в зависимост от вида и степента на инвалидност, така че да им бъде осигурена достъпна среда. Това е и основанието на иска в настоящото производство.

Що се отнася до размера на иска, искам да обърна внимание, че преди десетина години по едно българско дело, ЕСПЧ осъди България да плати 4 000 (четири хиляди) евро на лишен от свобода за дискриминация само защото за 5 (пет) месеца са били прекъснати обажданията му и контактите с негова партньорка, която дори не му е била съпруга, въпреки че за останалите лишени от свобода, които са били в брачен съюз, това е било разрешено. Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) прие, че тази практика е дискриминационна и за 5 (пет) месеца присъди обезщетение в размер на 4 000 (четири хиляди) евро.

В настоящото производство иският период е 17 (седемнадесет) месеца, тоест, три пъти по-продължителен, което пропорционално на посоченото обезщетение, води до обезщетение, което би трябвало да е от порядъка на 12 000 (дванадесет хиляди) евро – 13 000 (тринадесет хиляди) евро. Аз съм направил подробна калкулация в писменото становище, което съм представил на отговора на исковата молба. Въпреки това, претендираме доста по-занижена сума от 12 000 (дванадесет хиляди) евро, а именно 10 000 (десет хиляди) лева, след приетото от съда увеличение на иска.

В отговора на исковата молба юрисконсултът на ГДИН твърди, че всъщност, не може да се носи отговорност за дискриминационна практика, тъй като това били изявления, направени в друго производство по отговор на искова молба, тоест, при използвано средство за защита. Възражението не е основателно, защото процесуалните представители не притежават имунитет и не са освободени от задължението да не правят дискриминационни и обидни изказвания. Нека да Ви припомним, че по дело на ЕСПЧ, пак отпреди повече от 10 (десет) години България беше осъдена по делото „Параскева Тодорова срещу България“. Ставаше въпрос за следното, че в мотивите на съдебен акт РС - Пловдив е казал, че няма да приложи спрямо обвиняемата условно осъждане, тъй като счита, че то няма да може да изпълни ролята на генералната превенция, защото за обвиняеми лица от ромски произход то не влияе, тъй като те не възприемат сериозно условното осъждане. След като България е била осъдена по това дело за изказване като част от мотивите на съдебен акт, при положение, че българските съдии имат функционален имунитет, съгласно Конституцията и ЗСВ, на още по-силно основание, процесуалните представители на администрацията на ответната страна, които нямат такъв имунитет следва да се въздържат от подобни изявления. Ако това не е така, то би означавало, че аз например бих могъл да заявя, че не искаме един или друг прокурор да участва по делото, защото е млад или стар, и така нататък. Това са дискриминационни изявления, за които се носи отговорност и

това, че са направени по време на дело, от процесуален представител по никакъв начин не го освобождава от отговорност, но преди всичко, аз искам да обърна внимание на това, че доколкото разбирам това не са лични изявления на юрисконсулта, тоест, проява на негово лично отношение, а юрисконсултът на ГД „ИН“ просто е изнесъл данни за съществуваща практика на ГД „ИН“. Дори и да са негови лични изявления, при положение, че юрисконсултът е служител в ГД „ИН“, то пак надлежен ответник по иска е ГД „ИН“, който носи отговорност за действията и бездействия на служителите си. Така, че независимо в какво качество се поставя ГД „ИН“, става въпрос за лично отношение и за социално дискриминационна практика. Искът е основателен, още повече, че е основан на Закона за защита от дискриминацията. Такава е и практиката по ЗИНЗС. Доказателствената тежест е обърната и беше задължение на ответника да докаже, че не поддържа такава дискриминационна практика. Такива доказателства не са представени, поради това моля, да уважите иска.

Нямам доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания. Моля да се приемат представените от ответника писмени доказателства, а дали и как ще ги цените, това вече е въпрос по същество.

Съдът споделя становището на процесуалния представител на ищеца, че предметът на настоящия спор не включва проверка и анализ на съответствието на провежданото лечение със здравословното състояние на ищеца в рамките на периода, в който е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“ в място за лишаване от свобода. Същевременно, доколкото искът е обоснован именно с влошеното здравословно състояние на ищеца, станало основание за признаване на изключително висок процент на нетрудоспособност, а представените документи от процесуалния представител на ГДИН съдържат информация за здравословното състояние на ищеца, съдът счита, че не съществува процесуална пречка същите да бъдат приобщени като доказателства по делото, а при постановяване на съдебния си акт ще се произнесе по относимостта на всеки един от тях към релевантните за исковата претенция факти.

Предвид изложеното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото приложените към молбата на процесуалния представител на ответника с вх. № 37718/24.10.2023 г., заверени копия от документи.

С оглед становището на страните, че няма да ангажират други доказателства и нямат други доказателствени искания, тъй като спорът е изяснен от фактическа страна, съдът счита, че следва да бъде даден ход на устните състезания, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

**ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.**

АДВ. И.: Съгласен съм, госпожо председател, това което чухте като мое изложение преди малко да се впише като пледоария вместо в първата част на протокола, където

трябваше да взема отношение само по доказателствените искания. Друго няма какво да добавя.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че искът е основателен и моля да го уважите, като ще моля обаче, размерът на обезщетението да бъде коригиран, тоест, намален, тъй като считам, че същият към момента е завишен. Моля да постановите решение в този смисъл като коригирате размера на обезщетението, което да присъдите на ищеца.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:57 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: